

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

22 mei 2002

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de procedure tot verlening van de status van vluchteling te hervormen en een status van tijdelijk beschermde in te stellen

(ingediend door mevrouw Joëlle Milquet en de heren Jacques Lefevre en Jean-Jacques Viseur)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	17

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

22 mai 2002

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de réformer la procédure d'octroi du statut de réfugié et de créer un statut de protection temporaire

(déposée par Mme Joëlle Milquet et MM. Jacques Lefevre et Jean-Jacques Viseur)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	17

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
FN	:	Front National
MR	:	Mouvement Réformateur
PS	:	Parti socialiste
CDH	:	Centre démocrate Humaniste
SPA	:	Socialistische Partij Anders
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000 :	Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 50 0000/000 :	Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA :	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA :	Questions et Réponses écrites
CRIV :	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)	CRIV :	Compte Rendu Intégral, avec à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)
CRIV :	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)	CRIV :	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (sur papier vert)
CRABV :	Beknopt Verslag (op blauw papier)	CRABV :	Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)
PLEN :	Plenum (witte kaft)	PLEN :	Séance plénière (couverture blanche)
COM :	Commissievergadering (beige kaft)	COM :	Réunion de commission (couverture beige)

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>		<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	
<i>Bestellingen :</i>		<i>Commandes :</i>	
Natieplein 2		Place de la Nation 2	
1008 Brussel		1008 Bruxelles	
Tel. : 02/ 549 81 60		Tél. : 02/ 549 81 60	
Fax : 02/549 82 74		Fax : 02/549 82 74	
www.deKamer.be		www.laChambre.be	
e-mail : publicaties@deKamer.be		e-mail : publications@laChambre.be	

SAMENVATTING

Enerzijds strekt dit wetsvoorstel ertoe de huidige procedure tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te vereenvoudigen. Anderzijds heeft het tot doel naast de status van vluchteling ook een status van tijdelijk beschermde in te stellen.

De vereenvoudiging wordt verkregen door de afschaffing van het door de Dienst Vreemdelingenzaken uitgevoerde ontvankelijkheidsonderzoek, alsook door het feit dat voortaan nog slechts één instantie de aanvragen zou behandelen: het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Voorts zullen alle beroepsprocedures worden gevoerd voor de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen – ongeacht of zij betrekking hebben op de ontvankelijkheid, dan wel op de grond van de zaak.

Tot slot is er het gegeven dat België via koninklijke besluiten reeds heeft gezorgd voor een tijdelijke beschermingsstatus ten behoeve van bepaalde categorieën van onderdanen uit landen waar gewapende conflicten woeden. Voor die regeling behoort een wetelijke grondslag te worden uitgewerkt. Bovendien sluiten de indieners een dergelijke bescherming evenmin uit in gevallen waarvoor geen koninklijk besluit bestaat. Vaak vormt een groot aantal aanvragen immers de aanzet voor de regering om een dergelijk besluit uit te vaardigen; in afwachting daarvan moet het mogelijk zijn op individuele basis een tijdelijke status toe te kennen. De status van tijdelijk beschermde moet kunnen worden verleend aan mensen die hun land hebben verlaten en die om humanitaire redenen en wegens de toestand aldaar niet kunnen worden teruggewezen.

RÉSUMÉ

La présente proposition vise d'une part à simplifier l'actuelle procédure de reconnaissance de la qualité de réfugié et, d'autre part, à créer un statut de protection temporaire à côté du statut de réfugié.

La simplification résulte d'une part de la suppression de l'examen dit de «recevabilité» opéré par l'Office des étrangers et du fait qu'une seule instance est désormais responsable de l'examen des demandes : le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. D'autre part tous les recours seront introduits devant la Commission permanente de recours des réfugiés qu'ils aient trait à la recevabilité ou au fond.

Enfin, la Belgique a déjà offert, via des arrêtés royaux, un statut de protection temporaire à certaines catégories de ressortissants de pays en proie à des conflits armés. Une base légale doit être donnée à ce régime. Les auteurs prévoient en outre la possibilité d'une telle protection temporaire en l'absence d'arrêté royal dans la mesure où c'est souvent l'existence de nombreuses demandes qui incitera le gouvernement à adopter un tel arrêté dans l'attente duquel un statut temporaire doit pouvoir être octroyé individuellement. Le statut de protection temporaire doit pouvoir être octroyé aux personnes ayant quitté leur pays et dont le retour ne pourrait être ordonné pour des motifs humanitaires en raison de la situation y régnant.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel heeft een dubbel doel. Enerzijds behelst het een hervorming van de huidige procedure tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals die is vastgelegd bij de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Anderzijds wordt de instelling beoogd van een status van tijdelijk beschermde, naast de status van vluchteling.

De hervorming van de asielprocedure strekt ertoe de thans geldende procedure te vereenvoudigen, transparanter te maken en sneller te doen verlopen. Tegelijkertijd is het de bedoeling dat de behandeling van de aanvragen daadwerkelijk geschiedt in overeenstemming met het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchteling. Tevens zal het wetsvoorstel ervoor zorgen dat werk kan worden gemaakt van de ruim 30.000 dossiers die al jaren op behandeling wachten.

Als dusdanig past dit wetsvoorstel dus in de logica die ook ten grondslag ligt aan het regeerakkoord, dat voorziet in een hervorming van de asielprocedure waarmee gelijkaardige doelstellingen worden nagestreefd en waarvan de PS en Ecolo tevergeefs de verwezenlijking hebben geëist via een in het parlement ingediend wetsontwerp.

Aangezien een regeringsinitiatief terzake uitblijft, lijkt het om verschillende redenen onontbeerlijk dat het parlement iets onderneemt. De thans vigerende asielprocedure levert immers op verschillende vlakken problemen op.

Die procedure is ondoorzichtig, omdat ze verwarring schept tussen het onderzoek naar de ontvankelijkheid en dat naar de gegrondheid van de aanvragen. Daardoor gebeurt het dat de Dienst Vreemdelingenzaken, die over de ontvankelijkheid moet oordelen, soms aanvragen afwijst om redenen die manifest tot de analyse van de gegrondheid behoren.

Die ondoorzichtigheid is des te prangender als men bedenkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken uit een organiek oogpunt geenszins onafhankelijk kan werken ten opzichte van de minister van Binnenlandse Zaken, waardoor een risico ontstaat op verwarring tussen het asielbeleid en het migratiebeleid. Dat kan niet door de beugel, aangezien het asielbeleid moet leiden tot de

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition a un objet double. Il s'agit d'une part de réformer l'actuelle procédure de reconnaissance de la qualité de réfugié telle que régie par la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et, d'autre part, de créer un statut de protection temporaire à côté du statut de réfugié.

La réforme de la procédure d'asile a pour objectifs de simplifier, de rendre plus transparente, d'accélérer la procédure actuellement en vigueur, tout en permettant un examen des demandes réellement conforme à la Convention de Genève de 1951 relative à la détermination de la qualité de réfugié. Elle permettra également d'examiner les plus de 30.000 dossiers en souffrance depuis plusieurs années.

Ce faisant, la présente proposition s'inscrit dans la logique de l'accord de gouvernement qui prévoit une réforme de la procédure d'asile poursuivant le même type d'objectifs et dont le PS et Ecolo ont réclamé en vain la concrétisation dans un projet de loi déposé au Parlement.

A défaut d'initiative gouvernementale en la matière, une initiative parlementaire s'imposait pour plusieurs motifs. L'actuelle procédure d'asile pose en effet problème à bien des égards.

Cette procédure est opaque dans la mesure où, à travers la confusion qu'elle établit entre l'examen de la recevabilité des demandes et celui de leur bien-fondé, elle aboutit à faire rejeter par le «juge» de la recevabilité qu'est l'Office des étrangers des demandes pour des motifs de fond, fussent-ils qualifiés de «manifestes».

Cette opacité est d'autant plus problématique que l'Office des étrangers ne jouit d'aucune indépendance organique par rapport au ministre de l'Intérieur et qu'il y a dès lors un risque de confusion entre la politique d'asile et la politique migratoire. Une telle confusion serait inadmissible puisque la politique d'asile doit conduire à accepter toutes les demandes d'asile qui rem-

inwilliging van alle asielaanvragen die voldoen aan de voorwaarden van het Verdrag van Genève, terwijl het migratiebeleid ingegeven kan zijn door andersoortige beschouwingen, bijvoorbeeld van sociaal-economische aard.

De tenuitvoerlegging van de huidige procedure biedt dus in geen geval voldoende garanties voor de eerbiediging van de in het Verdrag van Genève opgenomen criteria, inzonderheid de vereiste dat de aanvragen elk afzonderlijk worden behandeld. Zo rijzen bezwaren in verband met het gebruik tijdens het gegrondheidsonderzoek van lijsten met zogenaamd veilige landen, alsook in verband met de toepassing van de zogeheten LIFO-regeling (*last in, first out*).

Bovendien werden verscheidene malen collectieve uitwijzingen georganiseerd (Kazakken, Slowaken, Oekraïners) en is België met name daarvoor door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens veroordeeld.

Een van de redenen waarom een lijst van veilige landen wordt gehanteerd en waarom de LIFO-regeling wordt toegepast, is dat de huidige procedure niet doeltreffend genoeg is omdat er te veel verschillende onderzoeksinstanties en beroepsmogelijkheden zijn. Die veelheid aan onderzoeks- en beroepsinstanties zorgt voor onnodige vertragingen van de procedure.

In een eerste fase spreekt de Dienst Vreemdelingenzaken zich uit over de «ontvankelijkheid». In geval van onontvankelijkheid wordt tegen die beslissing een dringend hoger beroep ingesteld bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Voorts is het mogelijk ook tegen diens beslissing een beroep tot nietigverklaring of een vordering tot schorsing in te stellen, met name bij de Raad van State.

Zo de aanvraag vervolgens ontvankelijk wordt verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken of, in geval van beroep, door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, oordeelt laatstgenoemde over de grond van de zaak. Tegen die beslissing is beroep mogelijk voor de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen, die optreedt als een administratief rechtscollege.

Tot slot spreekt de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen zich uit over het beroep. Tegen haar uitspraak is administratief cassatieberoep mogelijk bij de Raad van State.

De complexiteit van de procedure, de veelheid aan beroepsmogelijkheden en het feit dat tal van instanties

plissent les conditions de la Convention de Genève, alors que la politique migratoire peut être guidée par des considérations d'un autre ordre, comme des considérations socio-économiques.

La mise en oeuvre de la procédure actuelle ne garantit donc pas suffisamment le respect des critères de la Convention de Genève et notamment l'exigence d'un examen individuel des demandes. A cet égard, l'utilisation, au stade de l'examen de la recevabilité des demandes, de listes de pays dits «sûrs» pose problème tout comme l'application du système dit LIFO (*last in, first out*).

En outre, à plusieurs reprises des expulsions collectives ont été organisées (Kazakhs, Slovaques, Ukrainiens) et la Belgique a été condamnée par la Cour européenne des droits de l'homme notamment pour ce motif.

Une des raisons pour lesquelles les listes de pays sûrs et le système LIFO sont utilisés tient au manque d'efficacité de la procédure actuelle qui fait intervenir un trop grand nombre d'instances d'examen distinctes et de types de recours. En effet, la multitude des instances d'examen et de recours ralentit inutilement le cours de la procédure.

Tout d'abord, l'Office des étrangers statue sur la «recevabilité». En cas d'irrecevabilité, un recours urgent est ouvert contre la décision sur la recevabilité devant le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Contre la décision de ce dernier, un recours en annulation et en suspension est ouvert devant le Conseil d'État.

Ensuite, si la demande est déclarée recevable par l'Office des étrangers ou sur recours par le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, ce dernier tranche au fond. Un recours contre cette décision est ouvert devant la Commission permanente de recours des réfugiés qui constitue une juridiction administrative.

Enfin, la Commission permanente de recours des réfugiés statue sur le recours. Sa décision est alors susceptible de recours en cassation administrative devant le Conseil d'État.

La complexité de la procédure, la multitude des recours et l'intervention de nombreux acteurs ralentis-

in de onderzoeksprocedure optreden, zorgt voor vertragingen die de kandidaat-vluchtelingen evenwel geen afdoende garanties opleveren. De versnipperde rol van de Dienst Vreemdelingenzaken respectievelijk het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen draagt niet bij tot meer coherentie en leidt tot tijdverlies, omdat de dossiers van de ene instantie aan de andere moeten worden bezorgd. Doordat de procedure te zwaar is, worden die verschillende stappen al te vaak afgehaspeld.

De LIFO-regeling heeft weliswaar een ontradend effect op manifest ongegronde aanvragen, maar verhindert niettemin dat oude aanvragen binnen een redelijke termijn kunnen worden afgehandeld. Het is onaanvaardbaar dat die «voorraad» van onbehandelde dossiers aldus blijft liggen, omdat daardoor duizenden mensen in het ongewisse worden gelaten en discriminatie ontstaat tussen vreemdelingen die hun aanvraag als sinds geruime tijd hebben ingediend en zij die dat nog maar pas hebben gedaan. Het is dus van wezenlijk belang dat de nodige middelen worden uitgetrokken om die duizenden, nog niet afgehandelde dossiers zo spoedig mogelijk aan te pakken.

Dit wetsvoorstel strekt er derhalve toe de procedure tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te vereenvoudigen en aldus doeltreffender te maken. Tegelijkertijd is het de bedoeling die procedure in overeenstemming te brengen met de in het Verdrag van Genève opgenomen vereisten.

De vereenvoudiging is enerzijds het resultaat van de afschaffing van het zogenaamde ontvankelijkheids-onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken. Voortaan zal nog slechts één instantie belast zijn met het onderzoek van de aanvragen, namelijk het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Anderzijds is de vereenvoudiging te danken aan de afschaffing van het beroep dat tot dusver bij de Commissaris-generaal en bij de Raad van State kon worden ingesteld wat de ontvankelijkheid betreft. In de toekomst moeten alle beroepen worden ingesteld bij de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen, ongeacht of zij betrekking hebben op de ontvankelijkheid, dan wel op de gegrondheid.

Die vereenvoudiging zal de procedure versnellen, omdat ze komaf maakt met het nodeloos heen en weer verzenden van dossiers tussen de Dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad van State.

sent la procédure d'examen sans offrir de garanties suffisantes aux candidats réfugiés. Les rôles parcelaires respectivement de l'Office des étrangers et du commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ne facilitent pas la cohérence et nécessitent des transmissions de dossiers entre ces autorités et donc, une perte de temps. Parce que la procédure est trop lourde, ses différentes étapes sont trop souvent bâclées.

Par ailleurs, le système LIFO, s'il aboutit certes à dissuader l'introduction de demandes manifestement dépourvues de fondement, empêche en fait le traitement dans un délai raisonnable des demandes anciennes. L'absence de traitement de ce «stock» est inacceptable dans la mesure où elle laisse dans l'incertitude sur leur sort des milliers de personnes et où elle est discriminatoire entre les nouveaux arrivants et les anciens. Il est donc essentiel que les moyens nécessaires soient mis en oeuvre pour traiter dans les meilleurs délais ces milliers de demandes en attente.

La présente proposition de loi vise donc à simplifier la procédure de reconnaissance de la qualité de réfugié pour la rendre plus efficace, tout en la rendant plus conforme aux exigences de la Convention de Genève.

La simplification résulte d'une part de la suppression de l'examen dit de «recevabilité» opéré par l'Office des étrangers. Désormais, il n'y aura plus qu'une seule instance responsable de l'examen des demandes : le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

Elle résulte d'autre part de la suppression des recours concernant la recevabilité devant le commissaire général et devant le Conseil d'État. Désormais, tous les recours seront introduits devant la Commission permanente de recours des réfugiés qu'ils aient trait à la recevabilité ou au fond.

Cette simplification aboutira à une accélération de la procédure en ce qu'elle permettra de faire l'économie de navettes inutiles de dossiers entre l'Office des étrangers, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides et le Conseil d'État.

Voorts wordt via dit wetsvoorstel voorkomen dat de bestaande structuren overhoop worden gehaald door er nieuwe in het leven te roepen. De bestaande structuren dienen als uitgangspunt, maar de samenhang en werking ervan wordt vereenvoudigd. Als dusdanig houdt dit wetsvoorstel rekening met de ervaring die is opgedaan naar aanleiding van de instelling van de regularisatiecommissies overeenkomstig de wet van 22 december 1999, waarvan de tenuitvoerlegging pas na geruime tijd op kruissnelheid is gekomen. Evenmin wordt voorbijgegaan aan de momenteel heersende begrotingskrapte, die vereist dat een hervorming slechts een geringe financiële weerslag heeft. De operatie hoeft niet noodzakelijk tot een stijging van de middelen te leiden, aangezien ze het mogelijk maakt de bestaande middelen beter aan te wenden. Derhalve ware het aangewezen het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken over te hevelen naar het Commissariaat-generaal, en dat van de Raad van State naar de Vaste beroepscommissie.

Uit een kwalitatief oogpunt biedt dit wetsvoorstel het voordeel dat het onderzoek van alle aanvragen wordt opgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met andere woorden: aan een onafhankelijke administratieve instantie. Een en ander sluit elk risico op verwarring tussen het asiel en het immigratiebeleid uit. Het Commissariaat-generaal zal specifiek aandacht moeten besteden aan de individuele behandeling van de aanvragen en zal rekening moeten houden met de culturele bijzonderheden en moeilijkheden waarmee de asielzoekers te maken hebben.

Door niet langer te voorzien in de mogelijkheid om de manifest ongegronde aanvragen via een bijzondere procedure te verwerpen, zorgt het wetsvoorstel er bovendien voor dat alle aanvragen voortaan op dezelfde wijze op hun gegrondheid worden getoetst.

Schematisch zal de nieuwe en vereenvoudigde asielprocedure maximum nog slechts drie stappen behelzen: het onderzoek naar de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; het onderzoek van de beroepen tegen de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitgesproken onontvankelijkheid of ongegrondheid door de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen; een administratief cassatieberoep tegen de beslissing van de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen bij de Raad van State.

Die procedure levert een dubbel voordeel op: aanzienlijke tijdswinst bij de behandeling van de asiel-

Par ailleurs, la présente proposition évite de bouleverser les structures existantes en en créant de nouvelles. Elle part de structures existantes mais en simplifie l'agencement et le fonctionnement. En cela, elle tient compte de l'expérience de la création des commissions de régularisation par la loi du 22 décembre 1999 dont la mise en oeuvre prit beaucoup de temps avant d'atteindre son régime de croisière. Elle tient compte également de l'actuel contexte d'austérité budgétaire, lequel postule une réforme aux impacts financiers limités. L'opération ne devrait pas nécessairement impliquer l'octroi de moyens beaucoup plus importants puisqu'elle permet d'optimiser l'utilisation des moyens existants. Il y aurait donc lieu de transférer du personnel de l'Office des étrangers vers le Commissariat général et du Conseil d'État vers la Commission permanente de recours.

Sur le plan qualitatif, la présente proposition offre l'avantage de confier la totalité de l'examen des demandes au commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, autorité administrative indépendante. Ainsi, tout risque de confusion entre politique d'asile et politique d'immigration sera écarté. Le Commissariat général devra être particulièrement attentif au traitement individuel des demandes et tenir compte des particularités et difficultés culturelles auxquelles sont confrontés les demandeurs d'asile.

De plus, en supprimant la possibilité de rejeter selon une procédure particulière les demandes qualifiées de «manifestement non fondées», la proposition permet que toutes les demandes soient désormais étudiées de la même façon quant à leur bien-fondé.

Schématiquement, la nouvelle procédure d'asile simplifiée ne comptera -tout au plus- que trois étapes: l'examen de la recevabilité et du bien-fondé de la demande d'asile par le Commissariat aux réfugiés et aux apatrides; l'examen des recours contre les décisions d'irrecevabilité et de fond du commissaire général aux réfugiés et aux apatrides par la Commission permanente de recours des réfugiés; un recours en cassation administrative contre la décision de la Commission permanente de recours des réfugiés devant le Conseil d'État.

Cette procédure permettra à la fois un gain de temps appréciable dans le traitement des demandes d'asile

aanvragen en de eerbiediging van de minimale billijkheidsvereisten. Doorgaans zal de behandeling van een asielaanvraag niet langer dan zes maanden mogen duren.

Qua personele middelen behoort het personeel dat bij de Dienst Vreemdelingenzaken de ontvankelijkheid van de aanvragen onderzocht, te worden overgeheveld naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In een toegevoegd wetsvoorstel wordt voorzien in een ruimere personeelsformatie voor de Vaste beroepscommissie voor vreemdelingen, aangezien de uitbreiding van de bevoegdheden van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ertoe zal leiden dat vaker bij die Vaste beroepscommissie in beroep zal worden gegaan.

Dit wetsvoorstel sterkt ertoe België uit te rusten met een asielpprocedure die zowel een toonbeeld van doeltreffendheid als van menselijkheid is. Wij vinden dat België de moed behoort op te brengen om terzake een Europese pioniersrol te spelen. Het tijdens de Top van Tampere geuite streven van de Vijftien naar een harmonisatie van de asielpprocedure binnen de Europese Unie mag geen voorwendsel vormen om niets te ondernemen. Integendeel, het moet een bijkomende stimulans zijn om een zo goed mogelijke regeling uit te werken.

Dit wetsvoorstel strekt er eveneens toe een tijdelijke beschermingsstatus in te stellen.

Het Verdrag van Genève van 1951 maakt het immers mogelijk asiel te verlenen aan politieke vluchtelingen, dat wil zeggen aan mensen die vervolging vrezen wegens hun ras, religie, nationaliteit, sociale leefwereld of politieke opinie. Een aantal vreemdelingen maakt evenwel geen aanspraak op de status van vluchteling als bedoeld in het Verdrag van Genève van 1951, terwijl zij evenmin naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omdat daar een burgeroorlog woedt of omdat zij daar vrezen voor hun leven of hun veiligheid (met name omdat zij tot een specifieke groep behoren), dan wel voor hun fysieke en morele integriteit (discriminatie, onderdrukking, mensonterende behandeling van vrouwen enzovoort).

Andere landen hebben reeds een of andere vorm van tijdelijke status ingesteld: Nederland, Duitsland, Denemarken, Zweden, Finland, Noorwegen, het Verenigd Koninkrijk, Spanje en Griekenland.

Tot slot heeft België zelf, via koninklijke besluiten, tijdelijk bescherming verleend aan sommige categorieën van onderdanen die afkomstig zijn uit landen die

et le respect des exigences minimales d'équité. Le délai normal de traitement de la demande d'asile ne pourra excéder 6 mois.

En termes de personnel, il faudra transférer vers le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides le personnel qui, à l'Office des étrangers, traitait de la recevabilité des demandes. Compte tenu de ce que l'augmentation des compétences du commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conduira à une augmentation corollaire du nombre de recours introduits devant la Commission permanente de recours des réfugiés, une proposition annexe prévoit l'augmentation du cadre de la Commission permanente de recours des réfugiés.

La présente proposition vise à doter la Belgique d'une procédure d'asile qui soit à la fois un modèle d'efficacité et un modèle d'humanité. Pour nous, la Belgique doit avoir le courage de jouer en la matière un rôle pionnier au niveau européen. La volonté exprimée lors du sommet de Tampere par les Quinze d'harmoniser les procédures d'asile au sein de l'Union ne doit pas être un prétexte pour ne pas agir mais un motif supplémentaire d'agir pour le mieux.

La présente proposition vise également à créer un statut de protection temporaire.

En effet, la Convention de Genève de 1951 permet d'accorder le droit d'asile aux réfugiés politiques c'est-à-dire aux personnes qui craignent d'être persécutées en raison de leur race, leur religion, leur nationalité, leur appartenance à un groupe social ou encore leurs opinions politiques. Toutefois, un certain nombre d'étrangers ne peuvent obtenir le statut de réfugié au sens de la Convention de Genève de 1951, mais ne peuvent par ailleurs pas retourner dans leur pays d'origine parce que celui-ci est en proie à une guerre civile ou parce qu'ils craignent pour leur vie ou leur sécurité (en raison notamment de leur appartenance à un groupe spécifique) ou encore pour leur intégrité psychique et morale (discrimination, vexation, situation dégradante des femmes etc. ...).

D'autres pays européens ont déjà instauré l'une ou l'autre forme de statut temporaire: les Pays-Bas, l'Allemagne, le Danemark, la Suède, la Finlande, la Norvège, le Royaume Uni, l'Espagne et la Grèce.

Enfin, la Belgique a déjà offert, via des arrêtés royaux, une protection temporaire à certaines catégories de ressortissants de pays en proie à des conflits

door gewapende conflicten worden verscheurd. Die regeling behoort wettelijk te worden verankerd. Bovendien ware het aangewezen ook te voorzien in een mogelijkheid tot tijdelijke bescherming indien terzake geen koninklijk besluit bestaat. Vaak komt een dergelijk koninklijk besluit er immers pas als gevolg van een groot aantal aanvragen dat de regering ertoe aanzet er een uit te vaardigen. In de tussentijd moet een tijdelijke beschermingsstatus op individuele basis kunnen worden toegekend.

De status van tijdelijk beschermde moet kunnen worden verleend aan mensen die hun land hebben verlaten maar die niet kunnen worden teruggewezen omdat de humanitaire toestand in hun land van herkomst zulks niet toelaat. Het gaat inzonderheid om:

1. mensen die gevlucht zijn uit gebieden waar een gewapend conflict of aanhoudend geweld heerst;
2. mensen die geconfronteerd worden of zijn geweest met een ernstig risico op systematische of veralgemeende schendingen van de mensenrechten, met name wanneer zij deel uitmaken van een bevolkingsgroep die uit zijn streek van herkomst is verdreven als gevolg van etnische of religieuze vervolging.

De status van tijdelijk beschermde wordt verleend voor een hernieuwbare termijn van één jaar en met toepassing van dezelfde procedure als die welke voor de toekenning van de status van vluchteling geldt.

België moet een positief signaal uitsturen naar de andere Europese landen waar nog steeds geen tijdelijke beschermingsregeling bestaat. Niettemin zijn de indianers zich ervan bewust dat die regeling *idealiter* op Europees niveau zou worden ingevoerd, teneinde de procedures te harmoniseren en te zorgen voor een spreiding over alle lidstaten van de beslommingen die voortvloeien uit de opvang van aanvragers van de status van tijdelijk beschermde. Dit wetsvoorstel wordt dus ingediend met de bedoeling op een dergelijke harmonisatie te anticiperen en de andere lidstaten tot voorbeeld te strekken.

Het moge duidelijk zijn dat die doelstelling eveneens aan de basis ligt van de bij dit wetsvoorstel aan de Koning geboden mogelijkheid om te bepalen hoeveel mensen maximaal op deze status aanspraak kunnen maken, temeer daar het internationale recht België momenteel geenszins oplegt een tijdelijke beschermingsstatus aan te nemen. Derhalve is een dergelijke beperking denkbaar wat de tijdelijke bescherming betreft, maar volstrekt ondenkbaar wat de verlening van asiel betreft.

armés. Une base légale doit être donnée à ce régime. Il est en outre opportun de prévoir une possibilité de protection temporaire en l'absence d'arrêté royal dans la mesure où c'est souvent l'existence de nombreuses demandes qui incitera le gouvernement à adopter un tel arrêté dans l'attente duquel un statut temporaire doit pouvoir être octroyé individuellement.

Le statut de protection temporaire doit pouvoir être octroyé aux personnes ayant quitté leur pays et dont le retour ne pourrait être ordonné pour des motifs humanitaires en raison de la situation y régnant et en particulier :

1. aux personnes qui ont fui des zones de conflits armés ou de violence endémique ;
2. aux personnes confrontées ou ayant été confrontées à un risque grave de violations systématiques ou généralisées des droits de l'homme, notamment lorsqu'elles font partie d'un groupe obligé de quitter leur lieu d'origine à la suite d'une campagne de persécution ethnique ou religieuse.

Le statut temporaire est accordé pour une durée d'un an renouvelable, selon la même procédure que celle prévue pour la reconnaissance du statut de réfugié.

La Belgique doit lancer un signal positif aux autres États européens qui ne se sont toujours pas dotés d'un régime de protection temporaire. Toutefois, les auteurs ont conscience qu'idéalement ce régime devrait faire l'objet d'une réglementation européenne afin d'harmoniser les procédures et de répartir entre les États la charge liée aux demandeurs de la protection temporaire. C'est donc dans l'attente d'une telle harmonisation et dans le but de montrer l'exemple aux autres États que la présente proposition est formulée.

C'est dans cette perspective également qu'il y a lieu d'apprécier la possibilité prévue par la présente proposition pour le Roi de fixer un nombre maximum de bénéficiaires de ce statut, sachant qu'actuellement le droit international n'impose en aucune manière à la Belgique d'adopter un statut de protection temporaire. Une telle limitation est donc concevable pour ce qui concerne la protection temporaire, alors qu'elle est totalement inconcevable pour ce qui concerne l'asile.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELN

Artikel 2

Deze bepaling strekt ertoe een leemte in de huidige wet weg te werken door toe te voegen dat de hoedanigheid van vluchteling niet alleen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden erkend, maar ook door de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen.

Voorts wordt gepreciseerd dat die hoedanigheid moet worden erkend met toepassing van de criteria van het Verdrag van Genève.

Art. 3 en 4

Deze bepalingen brengen de overzending van inlichtingen in overeenstemming met de nieuwe procedure. Aangezien alleen de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd is om te oordelen over de ontvankelijkheid van de asielaanvraag én over de grond ervan, zal de overheid hem en niet meer de minister of diens afgevaardigde in kennis moeten stellen van de ontvangst van de verklaring van de kandidaat-vluchteling.

De minister moet echter nog altijd op de hoogte worden gebracht omdat hij krachtens artikel 52*bis* bevoegd blijft om het gevaar te beoordelen die een asielzoeker voor de openbare orde of de nationale veiligheid kan vertegenwoordigen en om te beslissen dat België de aanvraag zal onderzoeken terwijl het daar op grond van het Overeenkomst van Dublin niet verantwoordelijk voor is.

Art. 5

Naar luid van deze bepaling is de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd om de taal van de procedure te bepalen. Voorheen was dat een bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingen-zaken.

Bovendien verplicht ze de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ertoe de keuze van de taal van de procedure schriftelijk voor te stellen.

Die vereiste heeft tot doel het aantal gevallen te beperken waarin hij alleen en eigenmachtig de taal van de procedure vaststelt.

Die keuze moet immers niet hoofdzakelijk worden bepaald door interne overwegingen van verdeling van de asielaanvragen tussen de verschillende taalrollen.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

Cette disposition vise à remédier à une omission de la loi actuelle en ajoutant que la qualité de réfugié peut être reconnue non seulement par le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, mais aussi par la commission permanente de recours des réfugiés.

En outre, elle précise que cette qualité doit être reconnue en application des critères définis dans la Convention de Genève.

Art. 3 et 4

Cette disposition rend la transmission d'informations conforme à la nouvelle procédure. Etant donné que seul le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour connaître de la recevabilité, comme du fond, d'une demande d'asile, l'autorité qui reçoit la déclaration du candidat réfugié devra la porter à sa connaissance et non plus au ministre ou à son délégué.

Toutefois, l'information du ministre reste nécessaire dans la mesure où, en vertu de l'article 52*bis*, celui-ci reste compétent pour apprécier le danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale que pourrait présenter un demandeur d'asile et pour décider que la Belgique examinera la demande alors qu'elle n'en est pas responsable sur la base de la Convention de Dublin.

Art. 5

Cette disposition donne au commissaire général aux réfugiés et aux apatrides la compétence de déterminer la langue de la procédure qui appartenait auparavant à l'Office des étrangers.

En outre, elle fait obligation au commissaire général de proposer par écrit le choix de la langue de la procédure.

Cette exigence tend à réduire le nombre de cas dans lesquels il détermine seul, par voie d'autorité, la langue de la procédure.

En effet, ce choix ne doit pas être principalement guidé par des considérations intérieures de répartition des demandes entre les différents rôles linguistiques.

Art. 7

Het betreft een technische wijziging die erin bestaat artikel 53 te vernummeren. Het huidige artikel 52 wordt het nieuwe artikel 57/5^{septies} als gevolg van de overheveling van de bevoegdheid voor het onderzoek van de ontvankelijkheid van de Dienst Vreemdelingen-zaken naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Art. 8

Dit artikel behelst de afschaffing van de thans voor de minister bestaande mogelijkheid om een afgewezen asielzoeker op grond van het gevaar dat hij inhoudt voor de openbare orde of de nationale veiligheid terug te leiden naar de grens van het land dat hij ontvlucht is omdat zijn vrijheid of zijn veiligheid daar bedreigd was. Het bestaan van het risico van een schending van de grondrechten van de persoon zoals die worden erkend door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden rechtvaardigt dat men een vreemdeling wiens aanvraag niet noodzakelijk grondig werd onderzocht, niet terugstuurt naar het land dat hij ontvlucht is.

Art. 9

Artikel 54 van de wet van 15 december 1980 wordt aangepast aan deze wet omdat die een procedure tot erkenning van de status van tijdelijk beschermde invoert, zelfs buiten het geval dat er een koninklijk besluit zou bestaan dat bepaalde categorieën van personen vaststelt voor wie dat soort van bescherming geldt.

Art. 10

De personeelssterkte van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet aanzienlijk worden uitgebreid zodat het het hoofd kan bieden aan zijn nieuwe bevoegdheden. Het personeel zal worden overgeheveld van de Dienst Vreemdelingen-zaken, waarvan de bevoegdheden worden overgedragen aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Art. 11 en 13

Met het nieuwe artikel 57/5ter wordt beoogd de bevoegdheid inzake de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van de asiel-

Art. 7

La modification est de nature technique. Elle adapte l'article 53 à la nouvelle numérotation. L'actuel article 52 devient le nouvel article 57/5^{septies} en raison du transfert de la compétence en matière d'examen de la recevabilité de l'Office des étrangers vers le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Art. 8

Cet article supprime l'actuelle faculté ouverte au ministre de renvoyer un demandeur d'asile débouté, en raison du danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale qu'il représente, à la frontière du pays qu'il a fui en raison d'une menace pour sa liberté ou sa sécurité. L'existence d'un risque d'atteinte aux droits fondamentaux de la personne tels que reconnus par la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales justifie que l'on ne renvoie pas dans le pays qu'il a fui l'étranger dont la demande n'a pas nécessairement été examinée sur le fond.

Art. 9

L'article 54 de la loi du 15 décembre 1980 est adapté à la présente proposition en ce qu'elle instaure une procédure de reconnaissance de la protection temporaire même en dehors de l'hypothèse où il existerait un arrêté royal déterminant certaines catégories de personnes bénéficiant de ce type de protection.

Art. 10

Il convient de renforcer substantiellement les effectifs du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides afin que celui-ci puisse faire face à ses nouvelles compétences. Le personnel proviendra de l'Office des étrangers dont proviennent les compétences transférées au commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Art. 11 et 13

Le nouvel article 57/5ter a pour objet de transférer la compétence en matière de détermination de l'État responsable pour le traitement de la demande d'asile

aanvraag in de zin van het Overeenkomst van Dublin over te hevelen van de Dienst Vreemdelingen zaken naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De samensmelting van de fases van het onderzoek van de ontvankelijkheid en het onderzoek ten gronde van de asielaanvraag ten aanzien van de criteria van het Verdrag van Genève is de kerngedachte van dit wetsvoorstel. Zoals hierboven aangegeven, is het de bedoeling eensdeels de procedure doeltreffender te maken door de overzending te voorkomen van dossiers van de Dienst Vreemdelingen zaken naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en anderdeels ervoor te zorgen dat de aanvraag van elke kandidaat-vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève wordt onderzocht door een onafhankelijke overheid ingeval België krachtens de Overeenkomst van Dublin verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag.

Voorts blijft de minister van Binnenlandse Zaken bevoegd om te beslissen dat België de aanvraag kan onderzoeken zelfs als ons land niet door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen op grond van de criteria van de Overeenkomst van Dublin verantwoordelijk wordt verklaard. Tegen de beslissing van de minister kan een beroep tot vernietiging wordt ingesteld voor de Raad van State.

De bepaling betreffende de betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielaanvraag is voortaan opgenomen in afdeling 2 van hoofdstuk II van titel II van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Art. 12

De wijzigingen aan die bepaling zijn het gevolg van de overheveling van de bevoegdheid van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in verband met het onderzoek van de ontvankelijkheid en ten gronde van de asielaanvraag. Dat geldt ook voor de invoeging van die bepaling in afdeling 2 van hoofdstuk II van titel II van de wet van 15 december 1980.

Art. 14

De onontvankelijkheid van een verklaring op grond van het feit dat de vreemdeling vroeger al een dergelijke verklaring heeft afgelegd en dat hij geen nieuwe

au sens de la Convention de Dublin de l'Office des étrangers vers le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. La fusion des phases de recevabilité et d'examen du fond de la demande au regard des critères de la Convention de Genève est l'idée force de la présente proposition. Il s'agit, comme précisé plus haut, d'une part d'augmenter l'efficacité de la procédure en évitant la transmission de dossiers de l'Office des étrangers au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides et d'autre part d'assurer que tout candidat réfugié au sens de la Convention de Genève voie sa demande examinée par une autorité indépendante lorsque la Belgique est responsable de la demande en vertu de la Convention de Dublin.

Par ailleurs, le ministre de l'Intérieur reste compétent pour décider que la Belgique peut connaître de l'examen de la demande même si elle n'en a pas été déclarée responsable par le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou par la Commission permanente de recours des réfugiés, sur la base des critères de la Convention de Dublin. La décision du ministre est susceptible d'un recours en annulation devant le Conseil d'État.

La disposition relative à la détermination de l'État responsable du traitement de la demande d'asile est désormais insérée dans la section 2 du chapitre II du titre II de la loi du 15 décembre 1980 relative au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

Art. 12

Les adaptations apportées à cette disposition font suite au transfert de la compétence du commissaire général aux réfugiés et aux apatrides quant à l'examen de la recevabilité et du fond de la demande d'asile. Il en est de même de l'insertion de cette disposition dans la section 2 du chapitre II du titre II de la loi du 15 décembre 1980.

Art 14

L'irrecevabilité d'une déclaration au motif que l'étranger aurait déjà formulé une telle déclaration dans le passé et qu'il ne fournirait pas de nouveaux éléments

gegevens zou aanvoeren waaruit vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève blijkt, vereist een grondig onderzoek van de criteria. Meer nog dan de andere criteria van ontvankelijkheid verdient dat criterium een onderzoek door een onafhankelijke administratieve overheid. Voor het overige wordt verwezen naar de commentaar bij artikel 11 van dit wetsvoorstel.

Art. 15

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is, als onafhankelijke administratieve overheid, belast met het onderzoek van de ontvankelijkheid van de asielaanvraag. Zoals hierboven aangegeven, heeft de samensmelting van de verschillende fasen van de procedure tot doel de behandeling van de asielaanvragen te vereenvoudigen door ze in handen te geven van één overheid en de logheid te voorkomen die gepaard gaat met elke verzending van een dossier van de ene naar de andere instantie. Naast die pragmatische beweegredenen is het er ook om te doen een onderzoek van de aanvragen door een onafhankelijke administratieve overheid te waarborgen. In de huidige asielprocedure houdt de combinatie van het feit dat de minister de ontvankelijkheid van de asielaanvragen moet onderzoeken en van het feit dat een van de criteria voor de ontvankelijkheid rechtstreeks betrekking heeft op de grond van de asielaanvraag, het risico in dat sommige «echte» vluchtelingen in de zin van het Verdrag van Genève niet als dusdanig worden erkend. Het is dus van belang ook het criterium van de «kennelijk ongegronde aanvraag» af te schaffen.

Tot slot werd een nieuwe grond van niet-ontvankelijkheid van de aanvraag ingevoegd. Zoals hieronder uiteengezet, mag een aanvraag om status van tijdelijk beschermde niet na de asielaanvraag worden ingediend.

Art. 16

Die bepaling strekt ertoe aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid te verlenen om de status van tijdelijk beschermde toe te kennen of te weigeren, overeenkomstig artikel 57/29.

Art. 17

Met deze bepaling wordt beoogd in de wet van 15 december 1980 een nieuw hoofdstuk II*bis* in te voe-

attestant une crainte de persécution au sens de la Convention de Genève, implique un examen de critères de fond. Dès lors, plus encore que les autres critères de recevabilité, ce critère mérite un examen par une autorité administrative indépendante. Pour le surplus, il est renvoyé à la justification de l'article 11 de la présente proposition.

Art. 15

L'examen de la recevabilité de la demande d'asile incombe au commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, autorité administrative indépendante. Cette fusion des différentes phases de la procédure a pour but, comme explicité plus haut, de simplifier le traitement des demandes d'asile en le concentrant dans les mains d'une seule et même autorité et d'éviter la lourdeur inhérente à tout transfert de dossier d'une instance à une autre. Outre ces motifs pragmatiques, il s'agit d'assurer un examen des demandes par une autorité administrative indépendante. En effet, dans l'actuelle procédure d'asile, la combinaison du fait que l'examen de la recevabilité des demandes d'asiles incombe au ministre et du fait qu'un de ces critères de recevabilité touche directement au fond de la demande d'asile conduit à un risque que certains «véritables» réfugiés au sens de la convention de Genève ne se voient pas reconnus comme tels. Il importe donc également de supprimer le critère de la «demande manifestement non fondée».

Enfin, une nouvelle cause d'irrecevabilité de la demande a été introduite. Comme exposé plus bas, l'introduction d'une demande de protection temporaire ne peut être postérieure à la demande d'asile.

Art. 16

Cette disposition vise à donner au commissaire général aux réfugiés et aux apatrides la compétence d'octroyer ou de refuser le bénéfice de la protection temporaire, conformément à l'article 57/29.

Art. 17

Cette disposition vise à introduire dans la loi du 15 décembre 1980 un nouveau chapitre II*bis* qui crée, à

gen, dat naast de statussen van vreemdeling-vluchteling en vreemdeling-student, die van tijdelijke beschermde vreemdeling in het leven roept.

België heeft geen enkele juridische verplichting om een regeling van tijdelijke bescherming in te voeren, maar de indieners vinden dat ons land terzake wel een morele verplichting heeft. Daarom voorzien zij in een dergelijke regeling.

De regeling van tijdelijke bescherming is tweeledig. In de beide gevallen gaat het om de toelating tot verblijf van een vreemdeling die verband houdt met een objectieve situatie van ernstig en veralgemeend geweld in het land van herkomst van de aanvrager. Het verschil ligt in de levering van het bewijs van die objectieve situatie. Indien er een koninklijk besluit bestaat waarin de categorieën van personen worden vastgesteld voor wie de tijdelijke bescherming geldt, moet de aanvrager niet het bewijs leveren van het ernstig en veralgemeend geweld in zijn land van herkomst: die situatie is onweerlegbaar aangenomen door het bestaan van het koninklijk besluit. In dat geval moet de aanvrager alleen bewijzen dat hij behoort tot de in het koninklijk besluit bedoelde categorie van personen.

Indien een dergelijk koninklijk besluit daarentegen niet bestaat, zal de aanvrager het bewijs moet leveren van het ernstig en veralgemeend geweld in zijn land van herkomst wil hij de regeling van de tijdelijke bescherming kunnen genieten.

Die tweeledige regeling strekt ertoe de indiening mogelijk te maken van aanvragen om status van tijdelijk beschermde op een tijdstip waarop de overheid zich nog geen rekenschap heeft gegeven van de ernst van de situatie in een land. Zo zal de Koning onder meer de in de aanvragen vervatte gegevens kunnen gebruiken om te oordelen of een besluit met algemene gelding moet worden uitgevaardigd.

Voor het onderzoek van de aanvragen om de status van tijdelijk beschermde geldt dezelfde werkwijze als die waarin dit wetsvoorstel voorziet in het kader van de erkenning van de status van vluchteling.

Aangezien België er niet toe verplicht is een dergelijke regeling in het leven te roepen en gelet op de onmogelijkheid voor ons land om alle vreemdelingen op te vangen die in hun land van herkomst het slachtoffer zijn van ernstig en veralgemeend geweld, bepaalt dit wetsvoorstel dat de Koning een maximumaantal personen kan vaststellen voor wie de regeling van tijdelijke bescherming kan gelden.

côté des statuts d'étranger réfugié et d'étranger étudiant, le statut d'étranger sous protection temporaire.

La Belgique n'a aucune obligation juridique de mettre en place un régime de protection temporaire. Mais les auteurs de la proposition considèrent qu'elle a une obligation morale à cet égard. C'est pourquoi ils ont prévu la mise en place d'un tel régime.

Le système de protection temporaire retenu est double. Il s'agit dans les deux cas de l'admission du séjour d'un étranger liée à une situation objective de violence grave et généralisée sévissant dans le pays d'origine du demandeur. La différence tient à l'administration de la preuve de cette situation objective. Lorsqu'il existe un arrêté royal déterminant les catégories d'étrangers bénéficiant du régime de protection temporaire, la preuve de la violence grave et généralisée régnant dans le pays d'origine n'est pas requise dans le chef du demandeur: cette situation est présumée irréfutablement par l'existence de l'arrêté royal. Dans ce cas, la seule preuve que le demandeur doit apporter est qu'il relève de la catégorie de personnes visée par l'arrêté royal.

Par contre, lorsqu'un tel arrêté royal n'existe pas, le demandeur devra apporter la preuve de la situation grave et généralisée de violence dans son pays d'origine afin de bénéficier du régime de protection temporaire.

Ce système double vise à permettre d'introduire des demandes de protection temporaire à un moment où les autorités publiques n'ont pas encore pris conscience de la gravité de la situation régnant dans un pays. Ainsi, le Roi pourra-t-il utiliser notamment des éléments contenus dans les demandes pour juger de l'opportunité d'adopter un arrêté de portée générale.

La procédure d'examen des demandes de protection temporaire est identique à celle prévue dans la présente proposition dans le cadre de la reconnaissance du statut de réfugié.

Compte tenu de l'absence d'obligation de la Belgique de mettre en place un tel système et de l'incapacité de la Belgique d'accueillir toutes les personnes étrangères victimes de situation de violence grave et généralisée dans leur pays d'origine, la présente proposition prévoit la possibilité pour le Roi d'instaurer un nombre maximum de personnes pouvant bénéficier du système de protection temporaire mis en place.

De status van tijdelijk beschermde is geldig voor een hernieuwbare periode van één jaar. Dankzij die beperking in de tijd kan de Commissaris-generaal het aantal mensen dat tijdelijke bescherming geniet onder controle houden. De Commissaris-generaal zal elk jaar nagaan of de voorwaarden nog vervuld zijn.

De aanvraag om de erkenning van de status van tijdelijk beschermde mag niet worden beschouwd als aanvullend bij de asielaanvraag, zoniet dreigt ze als vertragingstactiek te worden gebruikt. Daarom is een aanvraag om de status van tijdelijk beschermde die na de asielaanvraag wordt gedaan onontvankelijk, ongeacht of de asielaanvraag in België of in aan ander land werd ingediend. Die laatste precisering is verantwoord doordat, in tegenstelling tot de status van vluchteling, de status van tijdelijk beschermde niet door alle Europese staten wordt erkend. Derhalve moet worden voorkomen dat de asielaanvragers die werden afgewezen in de Staat die krachtens de Overeenkomst van Dublin verantwoordelijk is voor de behandeling van hun asielverzoek, hun geluk komen beproeven in België op grond van de regeling van de tijdelijke bescherming. Die onontvankelijkheid zou echter tot kennelijke onrechtvaardigheden kunnen leiden indien een persoon in België een aanvraag om de status van tijdelijk beschermde heeft ingediend die bij gebrek aan bewijzen over de objectieve situatie van ernstig en veralgemeend geweld in zijn land van herkomst werd afgewezen en dat in de tussentijd een koninklijk besluit werd goedgekeurd dat de categorie van personen waartoe hij behoort, vrijstelt van het leveren van dat bewijs. Om het risico van bedrog te verminderen en de controles te verlichten, preciseert de bepaling echter dat de nationaliteit die wordt ingeroepen in het kader van de tijdelijke bescherming dezelfde moet zijn als die welke de asielaanvrager aanvoert.

Voor de andere in die bepaling opgenomen gronden van onontvankelijkheid hebben die welke gelden voor de aanvragen om erkenning van de status van vluchteling model gestaan.

Net als in artikel 57/5*sexies* (vroeger artikel 51/8) mogen geen twee aanvragen om de status van tijdelijk beschermde worden ingediend door dezelfde persoon indien er geen nieuwe gegevens bestaan waaruit blijkt dat in het land van herkomst een situatie van ernstig en veralgemeend geweld heerst. Het nieuwe gegeven kan voortvloeien uit de goedkeuring van een koninklijk besluit of uit elk ter zake dienend gegeven.

De aanvraag om de status van tijdelijk beschermde moet ook onontvankelijk verklaard worden als ze kennelijk geen verband houdt met de criteria voor de toekenning van een dergelijke bescherming. Die grond van onontvankelijkheid is ingegeven door artikel 57/5*septies*, § 1, 2° (vroeger artikel 52).

Le statut de protection temporaire est valable pour une durée d'un an renouvelable. Cette limitation de temps permet au commissaire général d'avoir la maîtrise de la population bénéficiant du statut de protection temporaire. Le commissaire général vérifiera chaque année si les conditions sont encore réunies.

La demande d'octroi du statut de protection temporaire ne doit pas être considérée comme subsidiaire à la demande d'asile, sous peine de la voir utilisée à des fins dilatoires. C'est pourquoi, cette disposition prévoit l'irrecevabilité de la demande de protection temporaire introduite postérieurement à la demande d'asile, que cette dernière soit introduite en Belgique ou dans un autre État. Cette dernière précision se justifie par le fait que, contrairement au statut de réfugié, le statut offert par la protection temporaire n'est pas un statut reconnu par tous les États européens. Il convient donc d'éviter que les demandeurs d'asile déboutés dans l'État responsable du traitement de cette demande en vertu de la Convention de Dublin, ne viennent tenter leur chance en Belgique sur base du régime de protection temporaire. Néanmoins, cette irrecevabilité pourrait aboutir à des injustices flagrantes lorsqu'une personne a introduit une demande de protection temporaire en Belgique qui a été rejetée par manque de preuve de la situation objective de violence grave et généralisée régnant dans le pays d'origine et qu'un arrêté royal dispensant d'une telle preuve a, entre-temps, été adopté pour la catégorie de personnes dont relève la personne concernée. Toutefois, afin de diminuer les risques de fraudes et d'alléger les contrôles exercés, la disposition précise que la nationalité invoquée dans le cadre de la protection temporaire doit être la même que celle dont se prévaut le demandeur d'asile.

Les autres causes d'irrecevabilité prévues par cette disposition s'inspirent des causes d'irrecevabilité des demandes de reconnaissance du statut de réfugié.

Parallèlement à l'article 57/5*sexies* (ancien article 51/8), il ne peut être introduit deux demandes de protection temporaire par une même personne s'il n'existe pas d'élément nouveau attestant une situation de violence grave et généralisée régnant dans le pays d'origine du demandeur. L'élément nouveau peut résulter de l'adoption d'un arrêté royal ou de tout autre élément pertinent.

La demande de protection temporaire doit également être déclarée irrecevable lorsqu'elle est manifestement étrangère aux critères d'octroi d'une telle protection. Cette cause d'irrecevabilité s'inspire de l'article 57/5*septies*, § 1er, 2°, (ancien article 52).

De vierde grond van niet-ontvankelijkheid van een aanvraag om de status van tijdelijk beschermde is overgenomen van artikel 57/5septies, § 2, 1° (vroeger artikel 52) .

Voor de vijfde en de zesde onontvankelijkheidsgrond heeft artikel 57/5septies, § 2, 3° en 4° (vroeger artikel 52) model gestaan.

Voor de zevende grond van onontvankelijkheid is artikel 57/5septies, § 2, 5° (vroeger artikel 52) overgenomen, dat betrekking heeft op de asielaanvragen en op de aanvragers van de status van tijdelijk beschermde.

De achtste onontvankelijkheidsgrond is ingegeven door artikel 57/5septies, § 3, 1° (vroeger artikel 52).

De laatste grond van onontvankelijkheid heeft betrekking op de mogelijkheid voor de Koning om quota vast te stellen van personen die de status van tijdelijk beschermde kunnen genieten. Indien het maximum-aantal personen dat door het quotum is toegestaan, bereikt is, zal de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de aanvraag verwerpen zonder rekening te houden met de gegrondheid ervan.

Art. 18

De afschaffing van het dringend beroep tegen de beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken in verband met de ontvankelijkheid vloeit voort uit de samenvoeging van de fase van de ontvankelijkheid met die van het onderzoek ten gronde.

Krachtens het wetsvoorstel kan tegen elke beslissing over de ontvankelijkheid of ten gronde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beroep worden ingesteld bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Tegen die beslissing kan een beroep in administratieve cassatie worden ingesteld bij de Raad van State.

Art. 19

Die technische bepaling strekt ertoe artikel 68 aan te passen aan dit wetsvoorstel.

La quatrième cause d'irrecevabilité d'une demande de protection temporaire est calquée sur celle visée à l'article 57/5septies, § 2, 1°, (ancien article 52).

Les cinquième et sixième causes d'irrecevabilité s'inspirent de l'article 57/5septies, § 2, 3°, et 4° (ancien article 52).

La septième cause reprend le contenu de l'article 57/5septies, § 2, 5°, (ancien article 52) relatif aux demandes d'asile et aux demandeurs du régime de protection temporaire.

La huitième cause s'inspire de l'article 57/5septies, § 3, 1°, (ancien article 52).

La dernière cause d'irrecevabilité se rapporte à la possibilité qu'a le Roi de fixer des quotas d'admission de personnes jouissant de la protection temporaire. Si le nombre maximal de personnes admises par le quota est atteint, le commissaire général rejettera la demande sans avoir égard à son fondement.

Art. 18

La suppression du recours urgent contre les décisions de l'Office des étrangers concernant la recevabilité découle de la fusion de la phase de recevabilité avec celle du fond.

La proposition prévoit que toute décision sur la recevabilité ou sur le fond adoptée par le Commissariat général pourra faire l'objet d'un recours auprès de la Commission permanente de recours des réfugiés dont la décision pourra faire l'objet d'un pourvoi en cassation administrative devant le Conseil d'État.

Art. 19

Cette disposition, de nature technique, adapte l'article 68 à la présente proposition.

Joëlle MILQUET (CDH)
Jacques LEFEVRE (CDH)
Jean-Jacques VISEUR (CDH)

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 49, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aangevuld als volgt :

«of door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen met toepassing van de criteria welke zijn bepaald in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchteling, ondertekend te Genève op 28 juli 1951».

Art. 3

Artikel 50, tweede lid, van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt :

«De overheid waarbij de vreemdeling de verklaring bedoeld in het eerste lid aflegt, verleent hem daarvan schriftelijk akte en brengt ze ter kennis van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die daarvan onmiddellijk de minister of zijn gemachtigde inlicht.».

Art. 4

Artikel 51, derde lid, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

«De overheid waarbij de vreemdeling zijn verklaring aflegt, verleent hem daarvan schriftelijk akte en brengt ze ter kennis van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die daarvan onmiddellijk de minister of diens gemachtigde inlicht.».

Art. 5

In artikel 51/4, § 2, van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

A) het eerste lid wordt aangevuld als volgt :

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 49, alinéa 1er, 3°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers est complété comme suit:

«ou par la Commission permanente de recours des réfugiés en application des critères définis par la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951».

Art. 3

A l'article 50 de la même loi, l'alinéa 2 est remplacé par la disposition suivante:

«L'autorité à laquelle l'étranger fait la déclaration visée au premier alinéa, lui en donne acte par écrit et la porte à la connaissance du commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, qui en informe immédiatement le ministre ou son délégué.».

Art. 4

A l'article 51 de la même loi, l'alinéa 3 est remplacé par la disposition suivante :

«L'autorité à laquelle l'étranger fait sa déclaration lui en donne acte par écrit et la porte à la connaissance du commissaire général aux réfugiés et aux apatrides qui en informe immédiatement le ministre ou son délégué.».

Art. 5.

A l'article 51/4, § 2, de la même loi sont apportées les modifications suivantes:

A) l'alinéa 1er est complété comme suit:

«Met het oog daarop biedt de Commissaris-generaal de verzoeker schriftelijk de keuze tussen het Nederlands of het Frans, en stelt hij hem in kennis van de draagwijdte van die keuzemogelijkheid.»;

B) in het tweede lid worden de woorden «de Minister of zijn gemachtigde» vervangen door de woorden «de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen».

Art. 6

De artikelen 51/5 tot 52 van dezelfde wet worden opgeheven.

Art. 7

In artikel 53 van dezelfde wet worden de woorden «artikel 52 of artikel 52*bis*» vervangen door de woorden «artikel 52*bis* of artikel 57/5*septies*».

Art. 8

Artikel 53*bis* van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 9

Artikel 54, § 1, 5°, van dezelfde wet, wordt aangevuld als volgt : «of die een verzoek tot tijdelijke bescherming als bedoeld in artikel 57/29, eerste lid, hebben ingediend».

Art. 10

In de artikelen 57/2 en 57/4, eerste lid, van dezelfde wet, wordt het woord «twee» telkens vervangen door het woord «vier».

Art. 11

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5*ter* ingevoegd, luidende :

«Art. 57/5*ter*. § 1. Zodra de vreemdeling zich aan de grens of in het Rijk, overeenkomstig artikel 50 of 51, vluchteling verklaart, gaat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met toepassing van de internationale overeenkomsten die België binden, over tot het vaststellen van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van de asiel-aanvraag.

«A cette fin, le commissaire général propose par écrit au demandeur le choix du français ou du néerlandais et l'informe de la portée de la présente proposition.»;

B) à l'alinéa 2 les mots « le ministre ou son délégué » sont remplacés par les mots «le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides».

Art. 6

Les articles 51/5 à 52 de la même loi sont abrogés.

Art. 7

A l'article 53 de la même loi, les mots « l'article 52 ou de l'article 52*bis* » sont remplacés par les mots «l'article 52*bis* ou de l'article 57/5*septies* »

Art. 8

L'article 53*bis* de la même loi est abrogé.

Art. 9

A l'article 54, § 1er, de la même loi, le 5° est complété par les mots «ou ayant formulé une demande de protection temporaire visée à l'article 57/29, alinéa 1er».

Art. 10

Aux articles 57/2 et 57/4, alinéa 1er, de la même loi, le mot « deux » est chaque fois remplacé par le mot « quatre ».

Art. 11

Un article 57/5*ter*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 57/5*ter*. § 1er. Dès que l'étranger se déclare réfugié à la frontière ou à l'intérieur du Royaume, conformément à l'article 50 ou 51, le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides procède à la détermination de l'État responsable de l'examen de la demande d'asile, en application des conventions internationales liant la Belgique.

§ 2. De aanvraag waarvan België de behandeling op zich moet nemen, of waarvoor het verantwoordelijk is, wordt behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

§ 3. Wanneer België volgens de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag, licht hij de minister of zijn gemachtigde daarover in, die zich ofwel onder de voorwaarden bepaald bij de internationale overeenkomsten die België binden, tot de verantwoordelijke Staat richt met het verzoek de asielzoeker over te nemen of opnieuw over te nemen, ofwel de aanvraag laat behandelen, op voorwaarde dat de aanvrager daarmee instemt.

Wanneer de asielzoeker aan de verantwoordelijke Staat overgedragen dient te worden, kan de minister of zijn gemachtigde hem de binnenkomst of het verblijf in het Rijk weigeren en hem gelasten zich vóór een bepaalde datum bij de bevoegde overheden van deze Staat aan te melden.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig acht, kan hij de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Te dien einde kan de vreemdeling in een welbepaalde plaats worden opgesloten of vastgehouden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de overdracht, zonder dat de duur van de hechtenis of van de vasthouding twee maanden te boven mag gaan.».

Art. 12

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5^{quater} ingevoegd, luidende :

«Art. 57/5^{quater}. Wanneer de vreemdeling die zich aan de grens of in het Rijk vluchteling heeft verklaard, zich onregelmatig op het grondgebied van een andere Staat bevindt of er een asielaanvraag heeft ingediend en de minister of zijn gemachtigde, met toepassing van de internationale overeenkomsten die België binden, ertoe gehouden is hem over te nemen, moet de vreemdeling zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of ten minste binnen acht werkdagen die hierop volgen, naar gelang van het geval aanmelden bij Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Deze verleent hem daarvan schriftelijk akte

§ 2. La demande dont le traitement incombe à la Belgique, ou dont elle assume la responsabilité, est examinée conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 3. Si le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime que la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande, il en informe le ministre ou son délégué qui soit saisit l'État responsable aux fins de prise ou de reprise en charge du demandeur d'asile dans les conditions prévues par les conventions internationales liant la Belgique, soit fait examiner la demande par la Belgique à condition que le demandeur y consente.

Lorsque le demandeur d'asile doit être transféré vers l'État responsable, le ministre ou son délégué peut lui refuser l'entrée ou le séjour dans le Royaume et lui enjoindre de se présenter auprès des autorités compétentes de cet État avant une date déterminée.

Si le ministre ou son délégué l'estime nécessaire pour garantir le transfert effectif, il peut faire ramener sans délai l'étranger à la frontière.

A cette fin, l'étranger peut être détenu ou maintenu dans un lieu déterminé pendant le temps strictement nécessaire à l'exécution du transfert, sans que la durée de la détention ou du maintien puisse excéder deux mois.».

Art. 12

Un article 57/5^{quater}, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 57/5^{quater}.- Lorsque l'étranger qui s'est déclaré réfugié à la frontière ou dans le Royaume, se trouve irrégulièrement dans un autre État ou y a formulé une demande d'asile et que le ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge en application des conventions internationales liant la Belgique, l'étranger doit, lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se présenter, selon le cas auprès du commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou de la commission permanente de recours des réfugiés qui lui en donne acte par écrit.

Wanneer België niet verantwoordelijk is voor het in behandeling nemen van de asielaanvraag, wordt er overeenkomstig artikel 51/5ter gehandeld.

Wanneer België verplicht is de aanvraag in behandeling te nemen, moet deze behandeling overeenkomstig de bepalingen van deze wet aangevat of voortgezet worden.».

Art. 13

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5^{quinquies} ingevoegd, luidende :

«Art. 57/5^{quinquies}. Wanneer de vreemdeling zich op het grondgebied van een andere Staat vluchteling verklaart en België, met toepassing van de internationale overeenkomsten die België binden, verantwoordelijk is voor het in behandeling nemen van de asielaanvraag, is de Minister of zijn gemachtigde verplicht deze vreemdeling, onder de voorwaarden die in deze overeenkomsten bepaald zijn, over te nemen.

De vreemdeling moet zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of ten minste binnen acht werkdagen die hierop volgen, bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aanmelden. Deze laatste verleent hem hiervan schriftelijk akte.

De vreemdeling moet zich naar de bepalingen van de artikelen 51/2 en 51/4, § 2, schikken.

De behandeling van de aanvraag dient overeenkomstig de bepalingen van deze wet te worden aangevat.».

Art. 14

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5^{sexies} ingevoegd, luidende:

«Art. 57/5^{sexies}. – De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslist geen rekening te houden met de verklaring als de vreemdeling dezelfde verklaring al eens heeft gedaan bij een bevoegde autoriteit en als hij geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchteling, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.

De nieuwe elementen moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de procedure tijdens welke de vreemdeling ze had kunnen verschaffen.»

Si la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande d'asile, il est procédé conformément à l'article 57/5ter.

Si l'examen de la demande incombe à la Belgique, il doit être entamé ou poursuivi, conformément aux dispositions de la présente loi.».

Art. 13

Un article 57/5^{quinquies}, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 57/5^{quinquies}. - Lorsque l'étranger se déclare réfugié sur le territoire d'un autre État et que la Belgique est responsable de l'examen de la demande d'asile, en application des conventions internationales liant la Belgique, le ministre ou son délégué est tenu de prendre cet étranger en charge dans les conditions prévues par ces conventions.

Lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, l'étranger doit se présenter auprès du commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Ce dernier lui en donne acte par écrit.

L'étranger est tenu de se conformer aux dispositions des articles 51/2 et 51/4, § 2.

L'examen de la demande doit être entamé conformément aux dispositions de la présente loi.».

Art. 14

Un article 57/5^{sexies}, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 57/5^{sexies}. - Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide de ne pas prendre la déclaration en considération lorsque l'étranger a déjà fait auparavant la même déclaration auprès d'une autorité compétente et qu'il ne fournit pas de nouveaux éléments qu'il existe, en ce qui le concerne, de sérieuses indications d'une crainte fondée de persécution au sens de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951.

Les nouveaux éléments doivent avoir trait à des faits ou des situations qui se sont produits après la dernière phase de la procédure au cours de laquelle l'étranger aurait pu les fournir.».

Art. 15

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5septies ingevoegd, luidende:

«Art. 57/5septies. § 1. – De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk probeert binnen te komen zonder dat hij voldoet aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en die aan de grens vraagt om als dusdanig te worden erkend, de toegang tot 's lands grondgebied wordt geweigerd en dat die vreemdeling diensgevolge door de met de grenscontrole belaste overheden zal worden teruggedreven:

1° wanneer de aanvraag kennelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel omdat zij noch geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchteling, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, noch met andere criteria die de asielverlening wettigen;

2° wanneer de vreemdeling sedert minder dan tien jaar geleden uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet opgeschort of ingetrokken werd.

3° wanneer de vreemdeling, nadat hij zijn land verlaten heeft of na het feit dat hem ertoe gebracht heeft ervan verwijderd te blijven, langer dan drie maanden in een ander land heeft verbleven en dat land verlaten heeft zonder vrees in de zin van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchteling, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

4° wanneer de vreemdeling, nadat hij zijn land verlaten heeft of na het feit dat hem ertoe gebracht heeft ervan verwijderd te blijven, gedurende een totale duur van langer dan drie maanden in een ander land heeft verbleven en dat land verlaten heeft zonder vrees in de zin van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

5° wanneer de vreemdeling in het bezit is van een geldig vervoerbewijs voor een ander land, op voorwaarde dat hij reisdocumenten bij zich heeft waarmee hij naar dat land kan doorreizen;

6° wanneer de vreemdeling van tevoren een aanvraag heeft ingediend voor de status van tijdelijk beschermde krachtens artikel 57/29.

Art. 15

Un article 57/5septies, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 57/5septies. § 1er. Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut décider que l'étranger qui tente de pénétrer dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées par l'article 2, qui se déclare réfugié et demande, à la frontière, à être reconnu comme tel, ne sera pas autorisé à entrer sur le territoire et qu'en conséquence il sera refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières:

1° si la demande est manifestement fondée sur des motifs étrangers à l'asile parce qu'elle ne se rattache ni aux critères prévus par l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951, ni à d'autres critères justifiant l'octroi de l'asile;

2° si l'étranger a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée;

3° si, après avoir quitté son pays ou après le fait l'ayant amené à en demeurer éloigné, l'étranger a résidé plus de trois mois dans un pays tiers et a quitté celui-ci sans crainte au sens de l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève, le 28 juillet 1951;

4° si, après avoir quitté son pays ou après le fait l'ayant amené à en demeurer éloigné, l'étranger a résidé dans plusieurs pays tiers pendant une durée totale supérieure à trois mois et a quitté le dernier de ces pays sans crainte au sens de l'article 1er, A (2), de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951;

5° si l'étranger est en possession d'un titre de transport valable à destination d'un pays tiers, à la condition qu'il dispose des documents de voyage lui permettant de poursuivre son trajet vers ledit pays;

6° si l'étranger a préalablement introduit une demande de protection temporaire en vertu de l'article 57/29.

§ 2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk probeert binnen te komen zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en die aan de grens vraagt om als dusdanig te worden erkend, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven:

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording heeft ingediend na het verstrijken van de in artikel 50, eerste lid, bepaalde termijn of wanneer hij, zonder verantwoording overeenkomstig artikel 57/5*quater*, eerste lid, of artikel 57/5*quinquies*, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 1°, 2°, 3°, 4° en 6°;

3° wanneer de vreemdeling zich vrijwillig heeft onttrokken aan een bij de grens ingezette procedure;

4° wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven;

5° wanneer de vreemdeling bedoeld in artikel 54, § 1, eerste lid, zich gedurende ten minste één maand onttrekt aan de meldingsplicht waarvan de nadere regels worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan beslissen dat de vreemdeling die regelmatig het Rijk is binnengekomen, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig te worden erkend, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven :

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording heeft ingediend nadat het verblijf opgehouden heeft regelmatig te zijn of wanneer hij, zonder verantwoording, overeenkomstig artikel 57/5*quater*, eerste lid, of artikel 57/5*quinquies*, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 1°, 2°, 3°, 4° en 6°;

3° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 2, 4° of 5°.

§ 4. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan beslissen dat de vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is langer dan drie

§ 2. Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut décider que l'étranger qui est entré dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées par l'article 2, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner en cette qualité dans le Royaume :

1° si l'étranger a présenté, sans justification, sa demande après l'expiration du délai fixé par l'article 50, alinéa 1er, ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 57/5*quater*, alinéa 1er, ou à l'article 57/5*quinquies*, alinéa 2 ;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 1°, 2°, 3° 4° et 6° ;

3° si l'étranger s'est soustrait volontairement à une procédure entamée à la frontière;

4° si l'étranger ne donne pas suite, sans motif valable, à une convocation ou à une demande de renseignements dans le mois de son envoi ;

5° lorsque l'étranger visé à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, se soustrait, pendant au moins un mois, à l'obligation de présentation dont les modalités sont déterminées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

§ 3. Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut décider que l'étranger qui est entré régulièrement dans le Royaume, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner en cette qualité dans le Royaume :

1° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque le séjour a cessé d'être régulier ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 57/5*quater*, alinéa 1er, ou à l'article 57/5*quinquies*, alinéa 2;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 1°, 2°, 3°, 4° et 6°;

3° si l'étranger se trouve dans un cas prévu au § 2, 4° ou 5°.

§ 4. Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut décider que l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir

maanden in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig te worden erkend, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen :

1° wanneer de vreemdeling zijn aanvraag zonder verantwoording heeft ingediend nadat het verblijf of de vestiging opgehouden heeft regelmatig te zijn of wanneer hij, zonder verantwoording, overeenkomstig artikel 57/5*quater*, eerste lid, of artikel 57/5*quinquies*, tweede lid, niet aan de meldingsplicht heeft voldaan;

2° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 1, 1°, 2°, 3°, 4° en 6°

3° wanneer de vreemdeling zich bevindt in een van de gevallen bedoeld in § 2, 4° of 5°.

§ 5. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslist, binnen acht werkdagen nadat de vreemdeling zich vluchteling heeft verklaard of heeft gevraagd als dusdanig te worden erkend of na afloop van de aanmeldingstermijn bedoeld in artikel 57/5*quinquies*, of een vreemdeling al dan niet de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd of al dan niet toegelaten wordt om in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling in het Rijk te verblijven, met toepassing van de paragrafen 1 tot 4.».

Art. 16

Artikel 57/6 van dezelfde wet wordt aangevuld door de volgende paragrafen:

«De Commissaris-generaal is ook bevoegd:

1° om de status van tijdelijk beschermde te erkennen of te weigeren te erkennen overeenkomstig artikel 57/29;

2° om het recht op de tijdelijke bescherming in te trekken aangezien dit recht werd verkregen op basis van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten.

De beslissingen tot weigering van de erkenning van het recht op tijdelijke bescherming of tot intrekking van het recht op die bescherming worden met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak.».

dans le Royaume, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner ou à s'établir en cette qualité dans le Royaume :

1° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque le séjour ou l'établissement a cessé d'être régulier ou s'il n'a pas satisfait, sans justification, à l'obligation de présentation conformément à l'article 57/5*quater*, alinéa 1er, ou à l'article 57/5*quinquies*, alinéa 2;

2° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 1er, 1°, 2°, 3°, 4° et 6°;

3° si l'étranger se trouve dans un des cas prévus au § 2, 4° ou 5 ;

§ 5. Le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide dans les huit jours ouvrables après que l'étranger se soit déclaré réfugié ou ait demandé à être reconnu comme tel ou après l'expiration du délai de présentation visé à l'article 57/5*quinquies*, si l'intéressé se voit refuser ou non l'accès au territoire ou est autorisé ou non à séjourner dans le Royaume en qualité de candidat réfugié, en application des paragraphes 1er à 4.».

Art. 16

L'article 57/6 de la même loi est complété par les alinéas suivants :

«Le commissaire général est également compétent :

1° pour reconnaître ou refuser de reconnaître la protection temporaire conformément à l'article 57/29;

2° pour retirer le bénéfice de la protection temporaire lorsque ce bénéfice a été obtenu sur base de fausses déclarations ou de documents faux ou falsifiés.

Les décisions refusant de reconnaître le bénéfice de la protection temporaire ou retirant le bénéfice de cette protection sont motivées en indiquant les circonstances de la cause. ».

Art. 17

In titel II van dezelfde wet wordt een hoofdstuk *IIbis* ingevoegd, luidende:

«HOOFDSTUK *IIbis* Tijdelijke bescherming

Art. 57/29. – De vreemdeling die het land heeft verlaten waarin hij verblijft en wiens terugkeer naar zijn land van herkomst niet kan worden bevolen om humanitaire redenen met het oog op de bijzonder gewelddadige en algemeen heersende situatie in dat land, kan een aanvraag indienen voor de status van tijdelijk beschermde bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die de aanvraag behandelt volgens dezelfde procedure als die bedoeld in de artikelen 50, 51, 51/2, 51/3, 51/4, 52*bis*, 53, 53*bis* en in de paragrafen 2 en 3 van hoofdstuk II, in voorkomend geval samen met de aanvraag tot erkenning van de status van vluchteling.

De Koning kan de categorieën bepalen van de personen wier terugkeer naar het land van oorsprong niet kan worden bevolen om humanitaire redenen met het oog op de bijzonder gewelddadige en algemeen heersende situatie in dat land en Hij kan een maximum-aantal personen vaststellen dat die status van tijdelijk beschermde kan genieten.

Art. 57/30. De in artikel 57/29 bedoelde tijdelijke verblijfsvergunning wordt uitgereikt door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een duur van ten hoogste één jaar. De vreemdeling kan evenwel uiterlijk een maand voordat de termijn verstrijkt een aanvraag tot hernieuwing van die tijdelijke verblijfsvergunning indienen volgens dezelfde procedure als die welke vervat is in het vorige artikel.

Art. 57/31. De aanvraag van een tijdelijke verblijfsvergunning is onontvankelijk indien :

1° zij wordt ingediend na de indiening van een aanvraag tot erkenning van de status van vluchteling en indien die laatste aanvraag in België of in een andere Staat werd ingediend, zulks op voorwaarde dat de Koning inmiddels niet krachtens artikel 57/29, tweede lid, een besluit heeft uitgevaardigd ten behoeve van de categorie van personen waartoe de aanvrager behoort, op grond van het dossier inzake diens asielaanvraag;

2° indien de vreemdeling reeds voordien een afgevoerd aanvraag om de status van tijdelijk beschermde heeft ingediend en hij geen enkel nieuw gegeven verstrekt waaruit blijkt dat in zijn land van herkomst sprake is van een bijzonder gewelddadige en algemeen heer-

Art. 17

Un chapitre *IIbis*, rédigé comme suit est inséré dans le titre II de la même loi

«CHAPITRE *IIbis* Protection temporaire

Art. 57/29. - L'étranger qui a quitté son pays de résidence et dont le retour dans son pays d'origine ne pourrait être ordonné pour des motifs humanitaires en raison de la situation de violence grave et généralisée régnant dans ce pays, peut introduire une demande de protection temporaire au commissaire général aux réfugiés et apatrides qui la traite selon la même procédure que celle prévue aux articles 50, 51, 51/2, 51/3, 51/4, 52*bis*, 53, 53*bis* et aux sections 2 et 3 du chapitre II, le cas échéant conjointement à la demande de reconnaissance du statut de réfugié.

Le Roi peut déterminer les catégories de personnes dont le retour dans le pays d'origine ne pourrait être ordonné pour des motifs humanitaires en raison de la situation de violence grave et généralisée régnant dans ce pays et Il peut déterminer un nombre maximum de personnes pouvant bénéficier de cette protection temporaire.

Art. 57/30. - L'autorisation de séjour temporaire visée à l'article 57/29 est délivrée par le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides pour une durée maximale d'un an. L'étranger peut toutefois introduire au plus tard un mois avant l'échéance une demande de renouvellement de cette autorisation de séjour temporaire selon la même procédure que celle visée à l'article précédent.

Art. 57/31. - La demande de protection temporaire est irrecevable si:

1° elle est introduite après l'introduction d'une demande de reconnaissance du statut de réfugié, que cette dernière ait été introduite en Belgique ou dans un autre État, à moins que le Roi n'ait entre-temps, en vertu de l'article 57/29, alinéa 2, adopté un arrêté pour la catégorie de personnes dont relève le demandeur en vertu de son dossier de demandeur d'asile ;

2° si l'étranger a déjà formulé auparavant une demande de protection temporaire qui a été rejetée et qu'il ne fournit aucun élément nouveau indiquant qu'il règne, dans son pays d'origine, une situation de violence grave et généralisée, conformément à l'article

sende situatie overeenkomstig artikel 57/29. Het nieuwe gegeven moet betrekking hebben op feiten die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de procedure tijdens welke de vreemdeling de gegevens had kunnen verstrekken.

3° indien de aanvraag kennelijk gegrond is op motieven die geen uitstaans hebben met de tijdelijke bescherming, ofwel omdat ze met bedrieglijk opzet is verricht, ofwel omdat ze geen verband houdt met de in artikel 57/29 bedoelde criteria;

4° indien de vreemdeling zijn aanvraag zonder rechtvaardiging heeft ingediend nadat de bij artikel 50, eerste lid, vastgestelde termijn verstreken is;

5° indien de vreemdeling zich opzettelijk heeft onttrokken aan een bij de grens aangevatte procedure;

6° indien de vreemdeling zonder gegronde reden, binnen een maand na verzending, geen gevolg geeft aan een oproeping of aan een vraag om inlichtingen;

7° indien de in artikel 54, § 1, eerste lid, bedoelde vreemdeling zich gedurende ten minste een maand onttrekt aan de verplichting om zich te melden overeenkomstig de nadere regels vervat in een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad;

8° indien de vreemdeling zonder gegronde reden zijn aanvraag heeft ingediend wanneer zijn verblijf in het Rijk niet langer regelmatig is;

9° indien het door de Koning vastgestelde maximumaantal personen dat de status van tijdelijk beschermde kan genieten overeenkomstig artikel 57/29, tweede lid, *in fine*, bereikt is;

De Commissaris-generaal beslist binnen acht werkdagen nadat de vreemdeling zijn aanvraag voor de status van tijdelijk beschermde heeft ingediend, of de betrokkene al dan niet tot het grondgebied wordt toegelaten, hetzij of hij al dan niet in het Rijk mag verblijven als aanvrager van de status van tijdelijk beschermde.»

Art. 18

Titel III, hoofdstuk *Ibis*, wordt opgeheven.

Art. 19

Artikel 68 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

57/29. L'élément nouveau doit avoir trait à des faits qui se sont produits après la dernière phase de la procédure au cours de laquelle l'étranger aurait pu les fournir,

3° si la demande est manifestement fondée sur des motifs étrangers à la protection temporaire soit parce qu'elle est frauduleuse, soit parce qu'elle ne se rattache pas aux critères visés à l'article 57/29;

4° si l'étranger a présenté, sans justification, sa demande après expiration du délai fixé par l'article 50, alinéa 1er;

5° si l'étranger s'est soustrait volontairement à une procédure entamée à la frontière ;

6° si l'étranger ne donne pas suite, sans motif valable, à une convocation ou à une demande de renseignements dans le mois de son envoi;

7° si l'étranger visé à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, se soustrait pendant au moins un mois, à l'obligation de présentation dont les modalités sont déterminées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres,

8° si l'étranger a, sans justification, présenté sa demande lorsque son séjour a cessé d'être régulier ;

9° si le nombre maximum de personnes pouvant bénéficier de la protection temporaire fixé par le Roi, conformément à l'article 57/29, alinéa 2, *in fine*, est atteint.

Le commissaire général décide, dans les huit jours ouvrables après que l'étranger a formulé sa demande de protection temporaire, si l'intéressé se voit refuser ou non l'accès au territoire ou est autorisé ou non à séjourner dans le Royaume en qualité de demandeur du statut de protection temporaire.»

Art. 18

Dans le titre III, le chapitre Ier *bis* est abrogé.

Art. 19

L'article 68 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 68. De vreemdeling ten aanzien van wie een der in de artikelen 22, 30, 52*bis*, derde lid, 54, 67 en 73 bepaalde veiligheidsmaatregelen worden genomen, andere dan de vrijheidsberoving, mag, na verloop van een periode van zes maanden, de minister verzoeken deze maatregel op te heffen.

De betrokkene mag hetzelfde verzoek om de zes maanden indienen.

De minister beslist na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen.».

22 februari 2002

«Art. 68. - L'étranger qui fait l'objet d'une des mesures de sûreté prévues par les articles 22, 30, 52*bis*, alinéa 3, 54, 67 et 73, autre que la détention, peut, à l'expiration d'une période de six mois, demander au ministre de lever cette mesure

L'intéressé peut introduire la même demande de six mois en six mois.

Le ministre statue après avis de la Commission consultative des étrangers.».

22 février 2002

Joëlle MILQUET (CDH)
Jacques LEFEVRE (CDH)
Jean-Jacques VISEUR (CDH)